

at 300 Kr. for hver af de Paagældende maatte, naar Tiden anvendtes vel, være tilstrækkelig til at kunne betale de Limer, som de behøvede for at naae dette Niemed. Dette er jo selvfølgelig en Skjønssag; der kan være enkelte Tilfælde, hvor det kan være lidt nok, og der kan være andre Tilfælde, hvor det kan være noget rigeligt, men naar man er villig til at gaa ind paa denne Vej, saa tror jeg neppe, der kan indvindes Noget mod Flertallets Opfattelse af Sagen. — Forlaget under Nr. 95 er forklaret af den høitærede Minister i Betænkningen, og angaaende Forlaget under Nr. 96 skal jeg henvise til Lovforslagets Anmærkninger, hvor det formentlig er tilstrækkelig begrundet, at denne Nedsættelse finder Sted. Oprindelig havde Udvalget tænkt at kunne foreslaa en Nedsættelse med 10,000 Kr., men dette syntes den høitærede Minister at være meget utilbøielig til at gaa ind paa, og vi have derfor sat en Grændse, som vi ikke tro er uacceptabel for den høitærede Ministers Bedkommende. — Forlaget under Nr. 123 har jeg foreløbig omtalt. — Forlaget under Nr. 124 angaaende en Seilbrig til Dvælseskib er stillet af Flertallet og gaar ud paa at negte den heril forlangte Sum. Spørgsmaalet herom maa formentlig staa i Forbindelse med Omordningen af Søværnet, og der er jo i den Henseende forskellige Anskuelser, som staa imod hinanden, dels om, hvorvidt denne Dvælseskulde strække sig over en kortere eller længere Tid, dels om, hvorvidt Dvælsen skulde angaa Underofficerselever alene eller tillige optage Officerselever, saa at de vare samlede paa engang. Hvorledes dette Skib skal bruges, vil jo komme til at bestemme Planen, hvorefter det skal bygges. Jeg skal bemærke, at det er oplyst i det Bilag til Betænkningen, som senere er blevet trykt, at Skibet vil komme en hel Del dyrere, hvilket jo heller ikke er uforsynligt; men det forekommer mig, at der heri ligger tilstrækkelig Grund til fra begge Sider at finde sig i, at Spørgsmaalet udsættes. — Forlaget under Nr. 125 gaar blot ud paa at udflyde en Del af Bevillingen til et nyt Bagerfartøj til et følgende Finantsaar. Man gaar altså ind paa den meget ærede Ministers Forlangende om et saadant Skibs Bygning, men ønsker at dele Bevillingen paa to Aar. Man har ikke opfattet den høitærede Minister saaledes, at der fra hans Side egentlig var Noget mod denne Deling at indvende. — Jeg har hermed angivet Hensidtsforslagene, og hvad iøvrigt Bemærkningerne i Betænkningen angaar, skal jeg indskrænke mig til at henvise til dem og skal lade det afhænge af den senere Forhandling, hvorvidt jeg skal komme nærmere ind paa noget af de Punkter, der ere fremhævede der.

Scavenius: Det Spørgsmaal, der i dette Afsnit væsentlig ligger mellem Flertallet og Regjeringen og Mindretallet, er Spørgsmaalet om

en extraordinær Bevilling til Pantsereskibet. Som bekendt varede det flere Aar, en 3—4 Aar, inden det lykkedes at faae dette Thing til at gaa ind paa en Bevilling til et saadant større Pantsereskib. Sjør gif man ind derpaa, og jeg skal ikke negte, at jeg havde troet, at idet man gif ind paa i det Hele taget at ville bygge et stort Skib, maatte man med det Samme gaa ind paa at bygge det saa hurtigt, som Forholdene tillode det, det vil sige, saa hurtigt, som Værftet er i Stand til at bygge det. Sjør oplystes det af den daværende Marineminister, at dette vilde kunne ske i Løbet af 3—4 Aar. Dette Skib vil altsaa, naar der anvendes derpaa den Kraft, som der kan anvendes, naar Pengene bevilges, kunne blive færdig i Begyndelsen af 1879. Hvis man derimod kun bevilger dertil paa den ordinære Bevilling — den ordinære Bevilling holdt indenfor Grændserne af 1,200,000 Kr. —, saa vil der sandsynligvis efter Omstændighederne gaa 6—7 Aar, maaske længere, og saa risikerer man, at det Skib, som man til den Tid faar, og som vil være vort stærkeste, bliver allerede noget forældet; dette maa man sige, er meget uheldigt. Der turde derfor have været et rimeligt Grund til at tro, at, naar man først var kommen ind paa at bevilge. Naabegyndelsen af dette større Pantsereskib uden Hensyn til Skatteprojekterne, man da ogsaa vilde have taget Konsekvenserne deraf. Nu ser man jo imidlertid, at dette synes ikke at skulle blive Tilfældet, idet det ærede Flertal har foreslaaet at stryge den extraordinære Bevilling, og den ærede Ordførers Udtalelser idag gaa jo ud paa, at, forsaavidt der extraordinært skal gives Noget til dette Skib og i det Hele taget til Marinens Udvikling, skal dette kun kunne ske efter Vedtagelsen af Flertallets Skatteparagraf i Befæstningsloven. Jeg tror ikke, at denne Stilling fra Flertallets Side er holdbar. Jeg har vel ikke det Haab, at der idag bliver vedtaget Andet, end hvad Flertallet indstiller — derom nærer jeg ikke den sjævneste Illusion —, men jeg haaber, at inden Finantsloven gaar fra os, det da skal lykkes at faae den extraordinære Bevilling til Pantsereskibet. Jeg har dette Haab, naar jeg ser hen til, hvorledes i det Hele taget Finantslovbehandlingen er gaaet iaar. Den er gaa saaledes, at, om jeg end fra mit Standpunkt maa beklage forskellige af de Nedsættelser, som Flertallet har gjennemført, saa er Finantsloven dog paa dette Punkt nær saaledes, at jeg paa ingen Maade kunde ønske, at den skulde lide nogen Forandring paa et andet Sted; men her vil jeg ikke negte, stiller det sig efter min Opfattelse noget anderledes. Spørgsmaalet for mig er dette: Er der Mulighed for Værftet til at bruge den extraordinære Bevilling i det kommende Finantsaar? Naar dette, som jeg haaber, siden Regjeringen har begjæret Bevillingen, bevares bekræftende, saa er det næste Spørgsmaal, som der maa stilles, dette: Vil Negtelsen af 380,000 Kr. for næste Finants-